

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem - zaocznym jedynie w stosunku do pozwanej A. B. - z dnia 21 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt IX C 751/13 z powództwa D. B. przeciwko R. B. i A. B. o zapłatę zasądził od pozwanych R. B. i A. B. solidarnie na rzecz powoda D. B. kwotę 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 września 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.000 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i umorzył postępowanie w pozostałej części.

Powyższy wyrok pozwana A. B. zaskarżyła sprzeciwem, pozwany R. B. natomiast apelacją. Pozwana A. B. w sprzeciwie wniosła o uchylenie wydanego w stosunku do niej wyroku zaocznego i oddalenie powództwa w całości. Pozwany R. B. w apelacji również wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu apelacji pozwany podniósł, iż Sąd Rejonowy zasądzając od pozwanych na rzecz D. B. zwrot pożyczki w wysokości 20.000 zł pominął całkowicie fakt, iż w dniu 14 września 2012 roku zostało między stronami zawarte porozumienie, na mocy którego kwota w/w pożyczki została zaliczona na poczet ceny zakupu przez powoda od pozwanego samochodu marki B.. Reszta natomiast cen miała być – zgodnie z argumentacją pozwanego - zapłacona przez D. B. w terminie późniejszym, co jednak nie nastąpiło.

W odpowiedzi na apelację pozwanego powód podniósł, iż całkowicie się z nią nie zgadza, albowiem zawiera ona nieprawdziwe i zafalszowane informacje.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy poczynił w niniejszej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne w oparciu o materiał dowodowy, jakim dysponował na skutek aktywności dowodowej stron, a zwłaszcza powoda, w toku postępowania przed tym Sądem. Ustalenia te, mając na względzie materiał dowodowy zgromadzony przed Sądem Rejonowym, Sąd odwoławczy podziela.

Zważyć należy, iż pozwany podniósł w apelacji szereg argumentów na okoliczność dokonania spłaty zaciągniętej pożyczki w wysokości 20.000 zł, która zgodnie z twierdzeniami skarżącego nastąpić miała poprzez dostarczenie powodowi samochodów marki B. – których cena miała zostać zaliczona na poczet pożyczki. Co więcej, zgodnie z twierdzeniami pozwanego, na skutek dostarczenia powodowi samochodów, które zostały sprowadzone do Polski z terytorium Niemiec, to powód w rezultacie stał się dłużnikiem pozwanych. Na poparcie swoich twierdzeń pozwany załączył do apelacji nadto szereg nowych dokumentów. W ocenie Sądu odwoławczego jednakże zarówno powołane wyżej nowe twierdzenia skarżącego i okoliczności faktyczne, jak i dowody na ich poparcie należy uznać na obecnym etapie sprawy za spóźnione. Zważyć nadto należy, iż pozwany w żadnym zakresie nie uzasadnił, dlaczego potrzeba, bądź możliwość powołania tychże dowodów zaistniała dopiero w toku postępowania apelacyjnego. Podkreślenia wymaga fakt, iż obu pozwany został doręczony prawidłowo odpis pozwu, mieli oni zatem możliwość zajęcia stanowiska w sprawie i ustosunkowania się do twierdzeń i żądań powoda. Pomimo tego jednak, pozwany R. B. w odpowiedzi na pozew, jak również w dalszym toku postępowania nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych, a także nie przedstawił żadnego dowodu na poparcie swoich twierdzeń. Pozwana A. B. natomiast nie zajęła w ogóle stanowiska w sprawie, pierwsze argumenty przeciwko żądaniu pozwu przytoczyła zaś dopiero w sprzeciwie od wyroku zaocznego w stosunku do niej.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, iż Sąd Rejonowy dysponując materiałem dowodowym przedłożonym zasadniczo jedynie przez stronę powodową, którego wiarygodność i autentyczność nie budziła wątpliwości, słusznie uznał roszczenie powoda za udowodnione tak co do zasady, jak i co do wysokości. Fakt zawarcia umowy pożyczki był bowiem między stronami bezsporny. Pozwany przyznał w odpowiedzi na pozew, a także w apelacji, iż umowa taka istotnie między stronami została zawarta. Również wykonanie tejże umowy nie budzi wątpliwości, fakt ten bowiem

znajduje oparcie w załączonym do akt sprawy wydruku z konta bankowego. W tej sytuacji, nie mając żadnych dowodów przeciwnych, potwierdzających twierdzenia powoda zawarte w odpowiedzi na pozew Sąd Rejonowy słusznie uznał żądanie pozwu za udowodnione.

Odnosząc się natomiast do nowych twierdzeń pozwanego oraz nowych dowodów zgłoszonych dopiero na etapie postępowania apelacyjnego Sąd odwoławczy uznał, iż podlegają one pominięciu na podstawie art. 381 k.p.c. jako spóźnione. Pozwany, znając żądania powoda oraz będąc w posiadaniu tychże dowodów mógł bez żadnych przeszkód zgłosić je już w toku postępowania przed Sądem Rejonowym, jak również mógł już wówczas sformułować właściwe twierdzenia o faktach. Pomimo tego jednak, skarżący zajął w toku postępowania przed Sądem Rejonowym bierną dowodowo postawę, a to skutkowało uznaniem jego twierdzeń za nieudowodnione, a także uznaniem za spóźnione nowych dowodów oraz twierdzeń, które zgłoszone zostały dopiero na etapie postępowania apelacyjnego.

Na marginesie jedynie wypada podkreślić, iż w następstwie skutecznego wniesienia przez pozwaną sprzeciwu od wydanego w stosunku do niej wyroku zaocznego sprawa niniejsza, w odniesieniu do pozwanej A. B., będzie ponownie rozpoznawana przez Sąd Rejonowy. W toku tego postępowania pozwana będzie miała zatem w dalszym ciągu możliwość przytoczenia nowych twierdzeń oraz dowodów, o ile zgodnie z pouczeniem Przewodniczącego uprawdopodobni, że nowych dowodów i faktów nie zgłosiła w sprzeciwie bez swej winy, a także w sytuacji, gdy uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.